

forskellige Ting. En saadan Postering vilde ingen solid Bank og intet solidt Forretningsinstitut benytte, for der maa man tillægge Opgørelsen af Værdien en *forretningsmæssig* Betydning; det kan man imidlertid ikke her, hvor man ved, den kun har en ren *traditionsmæssig* Betydning. Det er altsaa et Angreb, som i Virkeligheden falder fuldstændig sammen, og som i hvert Fald, hvis der var noget som helst berettiget deri, vilde vende sig med lige saa stor Styrke mod den Regering, hvoraf det ærede Medlem Hr. Rode var Medlem, som mod den nuværende Regering.

Nu er det meget rigtigt, at dette, at man foretager en Nedskrivning af saadanne Værdier, ikke betyder, at man opgiver sin Fordring. Det gør det heller ikke i det almindelige Forretningsliv; fordi man paa et Regnskab nedskriver Fordringer, opgiver man naturligvis ikke at faa deres fulde Beløb ind, men man jugerer dem til en lavere Værdi. Hvis dette i Fremtiden skal være Regelen paa Statsregnskabsbilagene, vil der heller ikke her ligge den mindste Opgivelse i en Nedskrivning; jeg tvivler heller ikke paa, at disse Præferenceaktier en Gang vil komme til Kræfter. Men hvis man, efter at man i 13 eller 12 Aar har fulgt den traditionsmæssige Opstilling, og idet man følger den paa alle andre Omraader, vilde forlade den netop for denne ene Posts Vedkommende, vilde deri ligge en Tilkendegivelse, som jeg ikke vilde anse for heldig. Derfor vil jeg svare nej til det ærede Medlems Spørgsmaal, om jeg vil foranledige et Optræk af dette Statsregnskab, hvor disse Papirer blev opført til halv Værdi; det vil jeg ikke. Derimod vil jeg meget gerne modtage en Indstilling fra Statsregnskabskommissionen om en helt anden Opstillingsmaade, saavel for Præferenceaktier som for andre ikke noterede Værdipapirer.

Jeg skal saa vende mig til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som jo fremførte forskellige kritiske Bemærkninger. Det ærede Medlem sagde, at der paa det aflagte Statsregnskab var et reelt Underskud ikke paa 60 Mill. Kr., men paa 70 Mill. Kr., fordi der paa Indtægtssiden findes et Laan paa 10 Mill. Kr. Saaledes mener jeg nu ikke, man kan ræsonnere, thi naar der paa samme Regnskab staar en Afbetaling paa Statsgælden paa 10 117 000 Kr., vil man dog ikke noget Sted efter sunde forretningsmæssige Principper sige, at her ligger en Underbalance paa 10 Mill. Kr. Naar jeg laaner 10 Mill. Kr. og tilbagebetaler lidt mere end 10 Mill. Kr., er der

ikke nogen Underbalance til Stede, saa forøger jeg ikke min Gæld. Jeg har netop afpasset disse Laan til Anskaffelse af indtægtgivende Statsaktiver nøjagtigt efter dette Hensyn, at der ved dem ikke maatte fremkomme nogen Forøgelse af Statsgælden.

Det ærede Medlem sagde, at det vilde være svært paa § 26 at finde noget større Beløb, som i synderlig Grad vilde vise sig rentebærende. Deri har det ærede Medlem jo afgjort Uret. Der er nu for det første for ca. $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. rentebærende Udlaan. Jeg ser her ganske bort fra Udlaan til Husmænd og Byggeforeninger o. s. v., hvorpaa der udstedes Obligationer, som det er Meningen at afsætte i Hypotekbanken, og hvor altsaa hele Transaktionen afvikles; jeg taler om de øvrige rentebærende Udlaan. Det er dog ca. $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Desuden er der til Forøgelse af Statsbanernes, Post-, Telegraf- og Havnevesenets Kapitaler anvendt henimod 43 Mill. Kr. Dem vil nu det ærede Medlem Hr. Korsgaard regne for slet intet. Men det er ikke rigtigt at gøre det. Det er rigtigt at sige, at det er ikke en Formueerhvervelse, som kan vurderes til fuldt ud 43 Mill. Kr. Jeg er ogsaa sikker paa, at naar Statsregnskabskommissionen afgiver sin Indstilling, vil man ikke regne disse Aktiver til Anskaffelsesværdien her, men vil tage forskellige andre Hensyn, Hensyn til Rentabilitet og andre Forhold, og man vil vel ogsaa have andre Afskrivningsregler, men regne disse Aktiver for slet ingenting er jeg overbevist om, at Statsregnskabskommissionen ikke vil gøre, og det vilde ogsaa være ganske urigtigt, navnlig efter at vi dog heldigvis er kommet ind i en Periode, hvor vi allerede har nogen Forrentning af disse Aktiver, og hvor vi stadig vil nærme os en bedre Forrentning af dem; paa Finanslovforslaget for 1924—25 er der dog anslaaet en Forrentning paa nær ved 2 pCt. Man maa altsaa regne disse Aktiver for noget, og jeg vil i saa Henseende fremføre, at det ærede Medlem Hr. Rode, som ellers visselig ikke plejer at forære mig noget, dog har indrømmet i sin Statusopgørelse, som jeg ellers ikke skal komme ind paa, at i de 3 sidste Aar var der indvundet virkelige Formueværdier paa 300 à 340 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Rode kan altsaa, saa vidt jeg forstaar, heller ikke være med til at regne disse Formueværdier for slet ingenting. Den Betragtningssmaade anvender man jo heller ikke andre Steder. Nu taler vi om, at vi har et Underskud paa 60 Mill. Kr. — ja, det ærede Medlem